



ע"פ 19353/03/16 - יוסף חי זרזר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

ע"פ 19353-03-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

יוסף חי זרזר
ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מ חוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 24.1.16
בת"פ 45122-11-13.

כללי

1. המערער הורשע בתקיפה בצוותא הגורמת חבלה ונדון ל - 4 חודשי מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ ופיצוי למתלונן. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 6.5.11 תקף המערער ביחד עם נאשם 2 ושני אחרים, את המתלונן ואחיו באגרופים. הנאשמים חבטו באגרופים בפניו, בראשו ובגופו של אחיו של המתלונן. בהמשך, תקפו את המתלונן, הכו בראשו, הפילוהו ארצה, בעטו בו והכו אותו בפניו, בראשו ובגופו בעודו שכוב, ועזבו את המקום בהותירם אותו חבול ומדמם.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת המערער, כפי שהחליט בית משפט קמא לגבי נאשם 2, נתי גז, וכפי שהחליט מותב אחר של בית משפט השלום בנוגע לאדיר כהן, מעורב אחר בתקיפה. לעמדת הסנגור, אין כל הבחנה עניינית ביניהם לבין המערער. מדובר באותה עבירה המאפשרת את סיום התיק בלא הרשעה. כמו כן, בהכרעת הדין לא נקבע מה חלקו המדויק של המערער או של נאשם 2 באירוע, ואילו מכתב האישום ניכר דווקא כי חלקם של עומר ואדיר הוא הדומיננטי. עוד נטען כי בית משפט קמא נתן משקל גדול מדי

עמוד 1

לנזק הצפוי להיגרם לנאשם 2 כתוצאה מהרשעתו, שכן נאשם 2 אמנם מתעתד לשרת במשטרת ישראל, אך הוא טרם התגייס למשטרה או עבר הכשרה כלשהי. הסנגור טוען כי המערער הינו בבחינת בגיר-צעיר, המצוי בתחילת חייו הבוגרים, הוא שירת בצה"ל, אין לו עבר פלילי ומדובר באירוע חריג בהתנהלותו. כמו כן, כתב האישום הוגש בשיהוי רב ובלתי סביר, בחלוף יותר משנתיים וחצי מיום האירוע, תוך שלילת זכותו של המערער לסיום מהיר של ההליך ומיצוי הליכי חנינה בתוך צה"ל. באה הפניה לפסיקה התומכת, כך נטען, באי הרשעת המערער. בית משפט קמא הצביע על שלוש נסיבות שחלו בעניינו של מעורב אחר שהובילו לאי הרשעה, שתיים מהן נוגעות במערער: מהות העבירה ונסיבותיה. נסיבה אחרת הנה שהמעורב האחר הציג מכתב כוונות של משטרת ישראל שבכוונתה לגייסו לשירותיה. נטען כי ההרשעה מונעת גם מהמערער למצוא עבודה אפילו במלאכות פשוטות. עוד צוין כי בעניין אותו מעורב שלא הורשע - לא הוגש ערעור.

המשיבה ביקשה לדחות הערעור. נטען כי המקרים בפסיקה אליהם הפנה הסנגור שונים מעניינו של המערער והנסיבות המבדילות מביאות לאבחנה מעניינה של המערער, ואין מדובר במקרים דומים. לגוף העניין, נטען כי הכלל הוא שיש מקום להימנע מהרשעה אך במקרים חריגים שבחריגים ועניינו של המערער אינו ביניהם, שכן לא הוכח נזק שייגרם למערער בגין הרשעה. העובדה שהמעורב האחר לא הורשע, אינה אומרת שיש לנהוג כך לגבי המערער, שכן אין, כך נאמר, לתקן טעות בטעות. יש להצביע על פגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו של המערער, מה שלא היה כן בעניינו של המערער.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1.7.1992, כבן 24 שנים, רווק, מתגורר בבית הוריו, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. שירת בצה"ל בתפקיד נהג רכב קל, ואמר לשירות המבחן כי שאיפותיו לשרת במג"ב נגוזו עם פתיחת התיק דנן, בגינו נדחה גיוסו ושונה מסלול שירותו. מפקדו שיבח את שירותו. עובד כיום כנציג מכירות בחברת סלולר. למערער אין הרשעות קודמות ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. שירות המבחן התרשם מצעיר נורמטיבי ללא דפוסים אלימים. הוא שלל התנהגות אלימה מצדו באירוע והכחיש את המיוחס לו. הומלץ על הטלת של"צ ולבטל את הרשעתו שנקבעה טרם מתן התסקיר.

דין

5. לזכות המערער נזקף גילו הצעיר, עברו הפלילי הנקי, תסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו, המלמד כי מעורבותו בביצוע העבירה אינה משקפת את אורחות חייו הנורמטיביים, חלוף למעלה מחמש שנים מעת ביצוע העבירה, במהלכן לא שב להסתבך בפלילים, ושירותו הצבאי. אומנם, עניינו של המערער שונה מזה של המעורבים עומר מזרחי ואדיר כהן. הרשעת המערער באה לאחר ניהול הוכחות, וגם לאחר מכן הוסיף המערער להכחיש את חלקו בביצוע המעשים ונמנע מלקחת אחריות על מעשיו. זאת, בניגוד לעומר מזרחי ולאדיר כהן, אשר הודו במיוחס להם והביעו חרטה. בנוסף, גם מעורבים אלה וגם נאשם 2 שירתו בתפקידי לחימה, ונראה כי ההליך הפלילי לא היווה מחסום לשירות זה כפי שטוען לו הסנגור. כמו כן, עניינו של המערער שונה מזה של נאשם 2, אשר היה בעת ביצוע העבירה כבן 18.4 בלבד (יליד 11.1.1993), תרומתו לחברה פורטה בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, ובית משפט קמא התרשם על בסיס ראיתי כי מסלול חייו מוביל אותו לשירות משמעותי במשטרת ישראל והליך גיוסו הוקפא עד לקבלת תוצאות ההליך

המשפטי, באופן המוכיח נזק קונקרטי שיגרם כתוצאה מהרשעתו. אולם, יחד עם זאת, המערער לא היה מחולל האירוע. חלקו היה מצומצם יחסית ועניינם של 3 מעורבים הסתיים לא הרשעה. על כן, ולאור עקרון האחידות והעובדה שרוב המשותף על פני המבדיל בין המעורבים, ניתן לקבל את הערעור, ולפיכך אנו מורים על ביטול הרשעת המערער.

יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**